

De Badgast

NUMMER 1 - HERFST 1999

Beste leden,
Dit is het eerste nummer van ons verenigingsblad. De afgelopen zomer ontstond het idee een blad te maken voor alle leden van de vereniging. Via dit blad kunnen we wat informeler met elkaar kennismaken en elkaar informeren over wat er allemaal speelt. We hopen dat dit blad een bindende factor op het terrein kan zijn.

In dit eerste nummer maken we nader kennis met de beheerscommissie en de activiteitencommissie. Verder een interview met Anne de Bouter van de hand van Xandra van Gelder - het begin van een serie. Daaromheen wat foto's, tuintips, een raadsel en een kookrubriek. Kortom, we proberen niet alleen serieuze informatie te geven, maar het ook wat luchtig te houden. In het volgende nummer komt het bestuur aan de beurt. We starten dan ook met een rubriek 'Aangeboden'. Dus wie wat heeft ...

Ons idee is elk kwartaal een nummer uit te brengen: zo is er ook in de winter nog iets van verenigingsleven. Natuurlijk worden bijdragen van jullie zeer op prijs gesteld: het is tenslotte een blad van ons allemaal.

Marlies van den Hende (huisje 58)
Michael Rubinstein (huisje 24)
Olga van der Veen (huisje 55)
Brendan Ahern (huisje 78)

Redactieadres:

**Marlies van den Hende
Plantage Badlaan 12-II
1018 TH Amsterdam**

Het jaar 2000 wordt een licht jaar!

Interview met Anita Burgemeester van de activiteitencommissie

Elk jaar wordt er weer van alles door de activiteitencommissie georganiseerd. We weten eigenlijk niet beter. Maar dat daar een hele organisatie achter zit en er allerlei mensen bij betrokken zijn, merk je misschien niet eens.

Hoe is dat eigenlijk begonnen Anita, hoe lang bestaat de activiteitencommissie al?

Eigenlijk organiseerde Nel Schuit vroeger ieder jaar een bingo, een fietspuzzeltocht en een kinderdag. Op een gegeven moment heeft zij dit, omdat zij dat niet allemaal meer zelf kon doen, overgedragen aan anderen en is de activiteitencommissie van start gegaan.

Wanneer was dat?

De huidige activiteitencommissie bestaat nu zo'n zes jaar. Er hebben al verschillende mensen in gezeten, zoals Marijke Nieuwstraten en anderen.

En wie zitten er, behalve jou, nog meer in ?

Op dit moment is Elly Overweg lid en volgend jaar wordt de commissie aangevuld met Wilma Korstanje en Astrid Schouten. Henny Burgemeester doet de kas. We proberen ieder jaar een afwisselend zomerprogramma te maken, waarbij zowel de kinderen als de volwassenen aan hun trekken komen: een (fiets)puzzeltocht, een barbecue, een bingo, een kinderdag etc. In het organiseren van de activiteiten gaat heel veel werk zitten. Zo moeten voor de bingo de prijzen worden gekocht, de blokjes gecon-

toleerd en de loten verkocht. De puzzeltocht moet worden uitgezet, kinderactiviteiten worden begeleid, etc.

En doen jullie dan alles zelf?

Nee, gelukkig niet, dat zou te veel van het goede worden. Allerlei mensen nemen taakjes op zich, maar we kunnen altijd mensen gebruiken.

Hoe worden de activiteiten bekostigd?

De activiteiten worden bekostigd uit de verkoop van de bingoloten. En ook Nel sponsort nog steeds. Dit jaar was er wat geld over van voorgaande jaren en daarvan hebben we de nieuwe tafels en banken kunnen kopen die voor het eerst zijn gebruikt tijdens de barbecue.

Hebben jullie al weer ideeën voor het volgende seizoen?

Ja, we hebben al een eerste idee: in de zomer van 't jaar 2000 willen we een lichtjesavond organiseren. De bedoeling is dat we allemaal onze tuin verlichten en versieren zonder het gebruik van elektriciteit. Daarvoor is het misschien wel handig om deze winter glazen potjes te sparen, bijvoorbeeld van de appelmoes, of als u nog hele kleintjes hebt rondkruipen de Olvaritpotjes. Daar kan je straks mooi de waxinelichtjes in doen.

Kunnen jullie nog ideeën gebruiken?

Altijd. We krijgen graag suggesties. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat het dan gelijk gebeurt, we kunnen iets bijvoorbeeld ook een jaar later doen. Wie een idee voor een leuke activiteit heeft, kan dit voorstellen aan Anita, Elly, Wilma of Astrid!

Olga van der Veen

Theo klimt niet meer in de container!

Een gesprek met de beheerscommissie

Als je over het terrein loopt, valt je gelijk op dat het er altijd keurig uitziet. Op dat moment dringt het misschien niet goed tot je door dat daar toch de nodige arbeid voor verzet moet worden. Tot je op een vroege zaterdagmorgen een grote groep mannen en vrouwen met veel plezier aan het werk ziet. We zijn samen verantwoordelijk voor de staat waarin ons terrein zich bevindt, maar het is de beheerscommissie die ervoor zorgt dat we dat samen kunnen doen. Hieronder volgt een indruk van de verschillende taken van de beheerscommissie.

Wie zitten er eigenlijk in de beheerscommissie?
Theo de Bouter (zit ook in het bestuur), Erko Korstanje, Jaap de Bouter, Harry Venrooy, Frans Backer en Jan Kuller.

We lopen de taken van de beheerscommissie langs en komen dan vanzelf een aantal problemen tegen:

Jullie zorgen voor de gasflessen op het terrein. Vertel daar eens iets over.

Er staan nu maar liefst 108 gasflessen op dit terrein, dat is erg veel voor zo'n kleine ruimte. We maken ons wel eens zorgen over de manier waarop ermee wordt omgegaan: lang niet iedereen beschermt zijn flessen voldoende tegen de zon en vernieuwt iedere twee jaar de slangen. In het flessenhok liggen folders over veilig omgaan met gasflessen. Officieel moeten de flessen trouwens in de grond worden ingegraven, met een deksel er bovenop, maar dat weet niemand!

Een andere taak voor jullie betreft de afvoer van het vuilnis.

Wat nu veel te vaak niet gebeurt: doe vuilnis in afgesloten vuilniszakken in de container. Dus niet bijvoorbeeld in een plastic boodschappentas. En, als je dozen in de container stopt, maak ze dan even plat: Theo wil niet meer in de

container klimmen om alles plat te stampen! De containers kosten veel geld, en dit neemt onnodige ruimte in. Als er geen ruimte is in de container, zet de zak er dan niet naast, neem hem weer mee. Honden en katten maken de zakken open en het geeft ongedierte. In het hoogseizoen wordt de container twee keer in de week geleegd, in het voor- en naseizoen een keer.

Jullie zorgen ook voor het onderhoud op het terrein: het snoeien van bomen, gras maaien, enzovoort. Zo af en toe schakelen jullie daar ook de rest van de leden bij in. Vinden jullie dat het zo goed gaat?

We bepalen niet voor het hele seizoen wanneer dat gebeurt, maar laten het een beetje afhangen van bijvoorbeeld hoe hard de heg groeit. Het gaat om in totaal zo'n drie keer per jaar gezamenlijk onderhoud plegen. We hangen een brief op het mededelingenbord, het kost ons te veel tijd om het nog aan iedereen apart te vragen. Het komt wel te veel steeds op dezelfde mensen neer. Het is geen onwil, maar wel een probleem voor ons. Misschien moet er wel een andere regeling komen of moeten we iemand

zien te vinden die tegen betaling het onderhoud doet. Dat gaat de leden dan wel iets kosten, natuurlijk!

Hebben jullie nog andere dingen waar je speciale aandacht voor wil vragen?

Het fietsen op het terrein is ons een doorn in het oog. We hebben hier heel veel kleine kinderen! Te veel mensen fietsen toch gewoon door. Als ze ons dan zien, stappen ze af, alsof wij politieagenten zijn.

Nog punten die in de nabije toekomst gaan spelen?

In de personele bezetting: Theo wil er over een jaartje wel eens mee stoppen. Dan moet er dus een opvolger komen.

Voor wie denkt dat er hier misschien gasaansluitingen zouden komen: dat gaat zo'n f 3000,- per huisje kosten, dat zit er dus niet in! Ook een aansluiting op het kabelnet valt voorlopig niet te verwachten.

Marlies van den Hende/Michael Rubinstein

Wat te doen bij een verbouwing?

Een gebruiksaanwijzing

Een van de belangrijkste taken van de beheerscommissie is het toezicht op verbouwingen en vernieuwingen van huisjes. Omdat nu weer de tijd aanbreekt van het plannen maken voor veranderingen aan de huisjes, hebben we aan Theo en Erko gevraagd wat je moet doen bij een verbouwing:

1. Moet je altijd toestemming vragen voor een verbouwing?

Nee, als je iets aan je huisje vervangt (bijvoorbeeld een wand) hoeft dat niet. Ook bij gewoon onderhoud is het niet nodig. Als het om een wat grotere verbouwing gaat, is het toch vaak handig van tevoren toestemming te vragen. Het gebeurt vaak dat er tijdens het werk nog het nodige veranderd wordt (bijvoorbeeld dat er een nieuw raam gemaakt wordt).

2. Aan wie vraag je toestemming?

De aanvraag om te verbouwen moet je in tweevoud indienen bij de beheerscommissie. Indienen bij het bestuur kan ook (dat speelt het dan door aan de beheerscommissie).

3. Wat gebeurt er vervolgens?

Na het indienen van de aanvraag komen twee leden van de beheerscommissie kijken. Als je toestemming krijgt wordt de aanvraag ondertekend en krijg je een exemplaar terug, het andere gaat naar de secretaris van het bestuur.

De aanvragen worden gewoonlijk door de beheerscommissie behandeld. Deze schakelt bij problemen het bestuur in. Uiteindelijk beslist dan het bestuur en is de beheerscommissie een adviesorgaan.

4. Wat zijn de beoordelingscriteria?

De minimale regels zijn wel duidelijk:

De hoogte is maximaal 3.75 m. De ruimte om het huisje heen moet overal 80 cm zijn. Heggen/schuttingen: 1.80 m maximale hoogte.

De huidige situatie wijkt nogal eens af van die regels. Bij vernieuwing probeert de beheerscommissie zo veel mogelijk de regels te handhaven. Zo wordt bij nieuwbouw precies afgepaald waar het nieuwe huisje mag komen. Maar in de huidige situatie, die toch een soort overgangssituatie is, is het soms nodig af te wijken van de nieuwe regels.

5. Wat moet je doen als je het niet met het besluit eens bent?

Je kunt in beroep gaan. Het bestuur stelt dan een arbitragecommissie in. De uiteindelijke beslissing ligt bij het bestuur.

6. Hoe lang blijft gegeven toestemming geldig?

Een jaar, niet langer in verband met veranderende regelgeving.

7. In welke gevallen moet je naar de gemeente?

Bij nieuwe huisjes moet de gemeente een bouwvergunning of een officiële toestemming geven. Bij deelveranderingen hoeft dat niet, dan is het voldoende om het op het terrein te regelen.

Wij weten nu hoe de procedure is. Toch vragen we ons af of het zo goed geregeld is. Zou het niet duidelijker als de aanvragen vanaf het begin bij het bestuur worden ingediend? Dan is het van meet af aan duidelijk wie er beslist. Nu lijkt het alsof de beheerscommissie de beslissende instantie is, terwijl bij moeilijke gevallen of conflicten het bestuur beslist.

Marlies van den Hende/Michael Rubinstein

‘Het was meer een kampeerhuisje’

In iedere kast schuilt een verrassing. In het kastje naast de bank staat de immer gevulde snoepdoos. Boven, vlakbij de naaimachine, liggen dozen vol knopen, lapjes en grappige gespen. De keuken, strak en efficiënt, verborgt een schat aan handige apparaten zoals een appelboor en een ananassnijder. Dagelijks steken burens hun hoofd om de deur. Anne, heb jij misschien nog een lapje over? Anne, weet jij hoe je een wieg moet bekleden? Anne, mag ik van jou even wat kaneel lenen? Anne stelt nooit teleur. Ze is altijd even vriendelijk en behulpzaam en haar verzameling spullen lijkt onuitputtelijk. Als ze een kleine flamencodanseres op bezoek krijgt, heeft ze zelfs nog ergens een mooie kam uit Spanje.

Anne de Bouter (68 jaar) staat al 41 jaar op de camping. Haar mooie, modern ingerichte huis staat aan het begin van het terrein, naast de schuur. Het terrein heeft ze van haar ouders overgenomen. Toen ze nog klein was, hadden haar ouders een huisje in IJmuiden, maar dat moest tijdens de Tweede Wereldoorlog plaatsmaken voor bunkers. Fietsend door de buurt, kwamen ze bij het café van de familie Schuit (nu Bob's Schranserij). Vlak achter het café stonden al drie huisjes en de ouders van Anne mochten er nog wel eentje bijzetten. Van die drie families woont niemand meer op de camping, dat maakt Anne tot 'oudste bewoner'. In 1948 bouwde haar vader zelf een simpel houten optrekje tussen de anemonen, aardbeien en bollenvelden. 'Het was meer een kampeerhuisje. Je had nog niets, geen water, geen riool, geen butagas en geen elektra. Olie, was het enige.' Modern comfort ontbrak. Veertig jaar geleden sliepen de campinggasten nog op strozakken, 'die moest je elk voorjaar opnieuw vullen.' Stond de wc buiten, 'een emmer met een plank erover met een gat erin. Die emmer moest je dan later weer legen, dat was echt afschuwelijk.' In de huisjes was geen water. Er was een kraan op het terrein en iedereen haalde zijn drinkvoorraad in emmers. Later kwam er per laantje een kraan. Niets in het nieuwe huis - door haar man Theo de Bouter zelf gebouwd - herinnert nog aan de eenvoud van toen. Het uitzicht op de duinen is verdwenen. Er zijn huisjes voor in de plaats gekomen. De keuken is van alle gemakken voorzien: stromend water, magnetron, ijskast en elektrische kookplaat. Een detail doet nog denken aan vroeger: de douche en de wc hebben buiten een eigen optrekje. 'Dat zijn wij nou eenmaal zo gewend en het geeft in je huisje meer ruimte.'

Het is bijna onvoorstelbaar dat in een mensenleven zoveel kan veranderen. Pakt de moderne campingbewoner de fiets louter voor een boodschap in het dorp of een mooie tocht door duin

en bos, vroeger was de fiets het enige vervoermiddel. Ieder weekend kwam Anne met haar ouders op de fiets. Zaterdagmiddag heen, 'de mannen moesten 's ochtends nog werken,' en zondagavond terug. Dat kostte zo'n anderhalf uur per rit. De kinderen fietsten ook, of zaten achterop bij hun ouders. Later kwam de brommer, de scooter en weer later de auto. In het prille begin werden alle spullen, ook het hout voor de huizen, per fiets aangevoerd. Vroeger bouwde iedereen zijn huisje zelf. Nu niet meer. 'Tegenwoordig kopen ze een huisje en gooien het meteen plat.' Ze dat zijn 'de yuppen'. Voor ze het zegt, kijkt Anne eerst even naar de interviewster (ook een nieuwkomer) maar dan zegt ze het toch maar, je moet ten slotte eerlijk zijn. Er komt nu een ander soort mensen op de camping. 'Vroeger zeiden we de yuppen. Het zijn eigenlijk dubbelverdieners, dat merk je aan alles, ze kopen makkelijker huisjes en spullen. In het begin waren we bang dat wij geen huisjes meer konden kopen omdat zij zo makkelijk geld uitgeven.' In de praktijk blijken ze best mee te vallen.

Dat is ook al zo'n verschil tussen vroeger en nu. Vroeger kocht je pas iets voor je huisje als je eerst had gespaard. Nu nemen mensen zo makkelijk een hypotheek of lening. 'Dat kunnen de mensen van mijn generatie niet. Wij gaan niet zomaar naar de bank. Ik weet nog heel goed dat mijn moeder een keer geld had gewonnen in de loterij en vier rotan stoelen voor Egmond kocht. Dat was luxe.' Sinds haar vier zoons de deur uit zijn, woont Anne een deel van het jaar in Egmond. Permanent zou ze er niet willen wonen. 'Het is zo'n kleine gemeenschap en er wordt zo op je gelet. Vroeger rekenden ze in de winkels vijf cent extra omdat wij badgasten waren.' In die tijd waren de regels op de camping ook veel strenger. Vrouwen mochten niet in hun badpak rondlopen en mannen niet in hun hemd. Dat was niet netjes vond Louw Schuit, de vader van Jan Schuit.

Meer regels waren er trouwens niet. De overheid had nog niet bedacht dat huisjes aan voorschriften moesten voldoen en de man met het meetlint bestond ook niet. Elke keer als er

een huisje bijkwam, liep Louw Schuit met grote stappen rond, mat (globaal) hoe groot het stukje grond was en zei: 'Hier is je plek.' Betalen gebeurde eenmaal per jaar. Niet per giro, nee gewoon contant. Tijdens de 'zitdag' kwamen alle huurders in het café om de huur te betalen. De prijzen waren een tikje anders. Twintig gulden voor de gemeente en 65 gulden voor de pacht.

De luxe nam langzaam toe. Elektriciteit kwam. In het begin werd de hele camping vol gezet met palen met daarlangs elektriciteitsdraden. Als het 's nachts hard woei, gierde de wind langs de draden. Maar langzaam ging alles onder de grond: water, elektriciteit en riool. De bewoners hielpen met graven en aanleggen. Terugkijkend heeft Anne al die luxe nooit gemist. 'Het was er gewoon niet. Het was echt kamp. Maar nu het er allemaal is, vind ik het ook wel heerlijk.'

Anne en haar man Theo zijn de spil waar de camping om draait. Gas op, even Theo vragen. Vuil te veel, Theo weet wel een oplossing. Fietsers op het looppad, Anne maakt een duidelijk bord dat snelheidsduivels tot stoppen maant. Soms gunnen alle hulpvragers ze misschien iets te weinig privacy. Maar er is een soort bezoekers waar Anne altijd vrolijk van wordt. Dagelijks komen kleintjes langs. Gewoon even voor een praatje, om te kijken wat Anne weer voor moois aan het breien of naaien is. Anne is een geweldige gesprekspartner. Kinderen kunnen alles zeggen, zij neemt ze serieus en is oprecht geïnteresseerd in wat ze bezighoudt. En ze komen 'eerlijk is eerlijk' ook voor de trommel met snoep. Een achtjarige dame bekeek onlangs de snoepdoos, wandelde weg en merkte achteloos op: 'Mij zal je een tijdje niet zien, ik houd niet zo van drop.' En dat zijn nu juist uitspraken die Anne kan waarden.

Xandra van Gelder

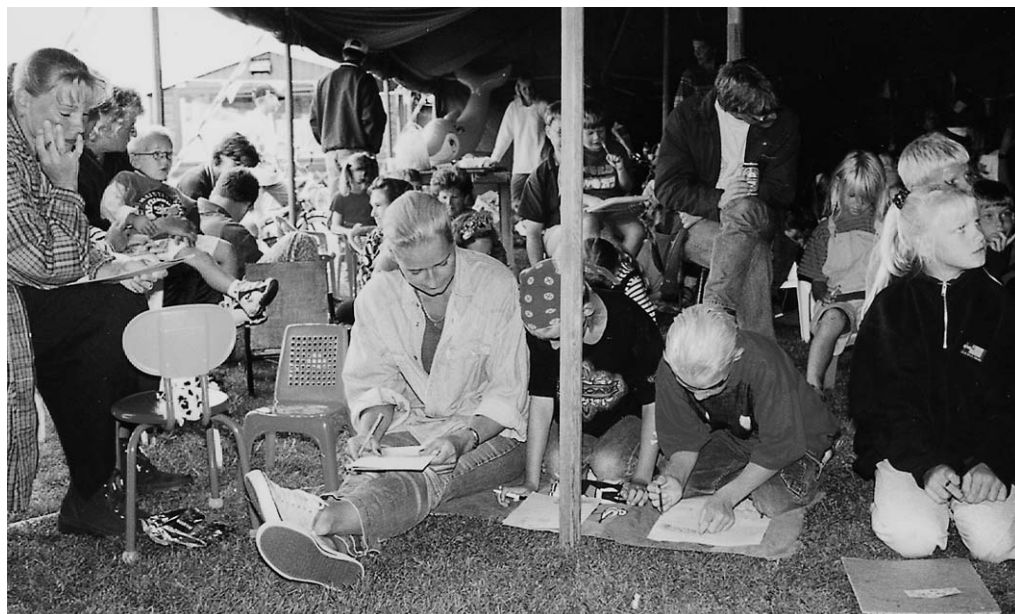
Iedere geïnterviewde mag als beloning zeggen wie voor het volgende nummer ondervraagd wordt. Anne heeft haar 'slachtoffer' gekozen. Volgende keer zullen we zien of zij ja heeft gezegd ...

Tuin wintertip

Het najaar is de tijd om de vaste planten op te splitsen of te verplaatsen en daarmee de tuin naar eigen wens te veranderen. De planten kunnen namelijk nu nog voor de vorstperiode aanwortelen op hun nieuwe plek. Je kunt gebruikmaken van door het jaar heen gemaakte aantekeningen of van bijgestoken labels met teksten als: iets meer naar achteren, opsplitsen in kleinere delen, mooi, ook ergens anders plaatsen of weg ermee. Deze notities zijn een handig hulpmiddel, want ook al denk je alles te kunnen onthouden, als de bloemen en het blad eraf zijn, wordt het moeilijker te herkennen wat iets is. Vorstgevoelige planten haal je in het najaar naar binnen.

In september/oktober kan van deze planten al een stekje worden genomen. Dit uit voorzorg voor als de moederplant het niet redt.

Recept van Bren de Coq

Mexicaanse tortilla's gevuld met risottorijst, scharrelkipfilet en koriandersaus en zelfs de kleintjes vinden het lekker, soms...

Men neme 4 ons scharrelkipfilet, (van bijvoorbeeld scharrelslagerij Kees de Bouter in Amsterdam-Oost) want gewone smaakt nergens naar, en bakt dit samen met 3 teentjes knoflook totdat het rondom bruin is, kopje groentebouillon erbij en zachtjes laten koken tot de kip gaar is.

Voor de vulling hebben wij risottorijst nodig die je volgens de gebruiksaanwijzingen op de verpakking klaarmaakt.

Voor de saus: bosje verse koriander, onsje pijnboompitten en olijfolie.

Bak de pijnboompitten in weinig olie samen met een teen knoflook tot ze bruin zijn en laat even uitlekken op keukenpapier. Meng pijnboompitten en koriander in een keukenmachine tot een gladde pasta. Zout, versgemalen peper en een paar eetlepels goede olijfolie toevoegen.

De tortilla's op hoog vuur een minuut om en om bakken, vullen met de rijst, kipfilet, daarboven op de koriandersaus en daarna oprollen. Serveer op voorverwarmde bordjes met een frisse salade.

Voor de kleintjes eventueel geen koriandersaus maar fijngehakte tomaat en komkommer.

Van wie is dit huis?

Oplissing huis 28

Waterbericht

Per 1 november a.s. gaat het water eraf. Tenzij het 's nachts gaat vriezen, dan wordt het water eerder afgesloten.

Ook de vuilnisophaal stopt vanaf 1 november.

